

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia.....2014 r.

**w sprawie szczegółowego sposobu ustalania środków własnych krajowych zakładów
reasekuracji wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej**

Na podstawie art. 223zw ust. 12 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 950 i 1289 oraz z 2014 r. poz. 586 i 768) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób ustalania środków własnych krajowych zakładów reasekuracji wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- 2) udziale - należy przez to rozumieć posiadanie w stosunku do innego podmiotu:
 - a) statusu podmiotu dominującego w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1382) lub
 - b) znaczącego udziału kapitałowego w rozumieniu art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz.U. Nr 83, poz. 719, z późn. zm.²⁾), lub
 - c) uprawnienia do wykonywania większości praw głosu na podstawie umowy o zarządzanie, o której mowa w art. 7 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1256).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 157, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, z 2012 r. poz. 1385, z 2013 r. poz. 1036 oraz z 2014 r. poz. 586.

spółek handlowych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1030 i z 2014 r. poz.265), lub innej umowy o podobnym charakterze zawartej z innymi akcjonariuszami, współnikami lub udziałowcami;

- 3) zakładzie reasekuracji nadrzędnym - należy przez to rozumieć zakład reasekuracji, który posiada udział w zakładzie ubezpieczeń lub innym zakładzie reasekuracji;
- 4) zakładzie reasekuracji podrzędnym - należy przez to rozumieć zakład reasekuracji lub zakład ubezpieczeń, w którym inny zakład reasekuracji posiada udział;
- 5) podmiocie nadrzędnym - należy przez to rozumieć podmiot, który posiada udział w innym podmiocie;
- 6) podmiocie podrzędnym - należy przez to rozumieć podmiot, w którym inny podmiot posiada udział;
- 7) proporcji posiadanego udziału - należy przez to rozumieć wartość odpowiadającą sumie wszystkich procentowych zaangażowań zakładu reasekuracji nadrzędnego w kapitale zakładowym zakładu reasekuracji podrzędnego, wynikających z bezpośrednich i pośrednich powiązań kapitałowych, a w przypadku braku powiązań kapitałowych - wartość ustaloną przez organ nadzoru; w przypadku pośredniego powiązania kapitałowego procentowe zaangażowanie oblicza się jako iloczyn kolejnych zaangażowań kapitałowych;
- 8) udziale pośrednim - należy przez to rozumieć udział podmiotu nadrzędnego polegający na zaangażowaniu kapitałowym podmiotu podrzędnego w inne podmioty;
- 9) elementach dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności - należy przez to rozumieć:
 - a) posiadane przez zakład reasekuracji aktywa, spełniające warunki uznania za środki własne tego zakładu reasekuracji w rozumieniu art. 223zw ust. 1-10 i 13 ustawy, lub
 - b) posiadane przez zakład ubezpieczeń aktywa, spełniające warunki uznania za środki własne tego zakładu ubezpieczeń w rozumieniu art. 148 ust. 1-6 i art. 148a ustawy;
- 10) wymogu wypłacalności - należy przez to rozumieć większą z dwóch wartości: margines wypłacalności lub kapitał gwarancyjny;
- 11) nadwyżce albo niedoborze środków własnych - należy przez to rozumieć odpowiednio nieujemną albo ujemną różnicę pomiędzy środkami własnymi a wymogiem wypłacalności.

§ 3. 1. W przypadku krajowego zakładu reasekuracji nadrzędnego nadwyżkę albo niedobór środków własnych ustala się w sposób określony w § 12, z zastrzeżeniem § 4.

2. W przypadku krajowego zakładu reasekuracji, którego podmiotem dominującym jest dominujący podmiot ubezpieczeniowy, dominujący podmiot nieregulowany, zagraniczny zakład reasekuracji z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub zagraniczny zakład ubezpieczeń z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, przy ustalaniu nadwyżki albo niedoboru środków własnych przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem § 13.

§ 4. 1. Przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego uwzględnia się nadwyżkę albo niedobór środków własnych każdego zakładu reasekuracji podrzędnego, stosownie do proporcji posiadanego udziału zakładu reasekuracji nadrzędnego w zakładzie reasekuracji podrzędnym, z uwzględnieniem ust. 2 i 3.

2. W przypadku gdy zakład reasekuracji podrzędny jest podmiotem zależnym zakładu reasekuracji nadrzędnego, zakład reasekuracji nadrzędny uwzględnia w pełnej wysokości niedobór środków własnych wykazywany przez zakład reasekuracji podrzędny, niezależnie od proporcji posiadanego udziału.

3. Na wniosek zakładu reasekuracji nadrzędnego organ nadzoru może zezwolić na uwzględnienie niedoboru, o którym mowa w ust. 2, stosownie do proporcji posiadanego udziału w zakładzie reasekuracji podrzędnym, jeżeli odpowiedzialność zakładu reasekuracji nadrzędnego, posiadającego udział w zakładzie reasekuracji podrzędnym, za zobowiązania tego zakładu reasekuracji podrzędnego jest ściśle i jednoznacznie ograniczona do posiadanego udziału.

§ 5. 1. W celu uniknięcia uwzględniania tych samych elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności względem więcej niż jednego zakładu reasekuracji lub zakładu ubezpieczeń przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego wyłącza się:

- 1) wartość aktywów zakładu reasekuracji nadrzędnego, które odpowiadają elementom dopuszczalnym na pokrycie wymogu wypłacalności któregośkolwiek zakładu reasekuracji podrzędnego;
- 2) wartość aktywów zakładu reasekuracji podrzędnego, które odpowiadają elementom dopuszczalnym na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji nadrzędnego;

3) wartość aktywów zakładu reasekuracji podrzędnego, które odpowiadają elementom dopuszczalnym na pokrycie wymogu wypłacalności jakiegokolwiek innego zakładu reasekuracji podrzędnego tego zakładu reasekuracji nadrzędnego.

2. Wyłączenia aktywów, o których mowa w ust. 1, nie dokonuje się, jeżeli są one uwzględniane przy ustalaniu środków własnych zgodnie z art. 223zw ust. 1-10 i 13 ustawy.

§ 6. 1. Przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego uwzględnia się wartość nieopłaconego kapitału zakładowego zakładu reasekuracji podrzędnego, pod warunkiem że odpowiada on wartości elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności tego zakładu reasekuracji podrzędnego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku gdy nieopłacony kapitał zakładowy zakładu reasekuracji podrzędnego stanowi zobowiązanie zakładu reasekuracji nadrzędnego, przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego wyłącza się wartość nieopłaconego kapitału zakładowego zakładu reasekuracji podrzędnego w części, w jakiej odpowiada zobowiązaniu zakładu reasekuracji nadrzędnego.

3. Jeżeli nieopłacony kapitał zakładowy zakładu reasekuracji nadrzędnego stanowi zobowiązanie zakładu reasekuracji podrzędnego, przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego wyłącza się wartość nieopłaconego kapitału zakładowego zakładu reasekuracji nadrzędnego w części, w jakiej odpowiada zobowiązaniu zakładu reasekuracji podrzędnego.

4. Jeżeli nieopłacony kapitał zakładowy zakładu reasekuracji podrzędnego stanowi zobowiązanie ze strony innego zakładu reasekuracji podrzędnego w stosunku do tego samego zakładu reasekuracji nadrzędnego, przy ustalaniu środków własnych tego zakładu reasekuracji nadrzędnego wyłącza się wartość nieopłaconego kapitału zakładowego zakładu reasekuracji podrzędnego w części, w jakiej odpowiada zobowiązaniu innego zakładu reasekuracji podrzędnego.

5. Wyłączenia wartości nieopłaconego kapitału zakładowego, o których mowa w ust. 2-4, nie dokonuje się, jeżeli przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego aktywa odpowiadające wartości tego nieopłaconego kapitału zakładowego zostały wyłączone zgodnie z § 5 ust. 1.

§ 7. Przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego mogą zostać uwzględnione przyszłe zyski zakładu reasekuracji podrzędnego wykonującego działalność określoną w dziale I załącznika do ustawy, w takiej wysokości, w jakiej są dopuszczone na pokrycie wymogu wypłacalności tego zakładu reasekuracji podrzędnego.

§ 8. W przypadku gdy organ nadzoru uzna, że niektóre elementy środków własnych zakładu reasekuracji podrzędnego, inne niż wymienione w § 6 i 7, nie mogą być efektywnie postawione do dyspozycji zakładu reasekuracji nadrzędnego, elementy te mogą zostać uwzględnione przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego w wysokości, w jakiej są dopuszczalne na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji podrzędnego.

§ 9. Suma wartości elementów uwzględnianych przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego, o których mowa w § 6, 7 i 8, nie może przekroczyć wysokości wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji podrzędnego.

§ 10. 1. Przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego nie uwzględnia się żadnych elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności, które wynikają z wzajemnych powiązań finansowych między tym zakładem i:

- 1) podmiotem podrzędnym tego zakładu reasekuracji;
- 2) podmiotem nadrzędnym tego zakładu reasekuracji;
- 3) podmiotem podrzędnym podmiotu wymienionego w pkt 2.

2. Powiązania finansowe, o których mowa w ust. 1, polegają w szczególności na:

- 1) posiadaniu przez zakład reasekuracji lub jego podmiot podrzędny udziału w innym podmiocie, który bezpośrednio lub pośrednio posiada elementy dopuszczalne na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji, lub
- 2) udzieleniu przez zakład reasekuracji lub jego podmiot podrzędny pożyczki innemu podmiotowi, który bezpośrednio lub pośrednio posiada elementy dopuszczalne na pokrycie wymogu wypłacalności tego zakładu reasekuracji.

3. Przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego nie uwzględnia się elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji podrzędnego, jeżeli posiadanie elementów jest wynikiem wzajemnych powiązań finansowych, o których mowa w ust. 2, pomiędzy zakładem reasekuracji podrzędnym a innym podmiotem podrzędnym w stosunku do zakładu reasekuracji nadrzędnego.

§ 11. 1. W przypadku gdy zakład reasekuracji nadrzędny posiada udział w więcej niż jednym zakładzie reasekuracji podrzędnym, przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego uwzględnia się wszystkie zakłady reasekuracji podrzędne.

2. W przypadku gdy zakład reasekuracji nadrzędny posiada udział pośredni w zakładzie reasekuracji podrzędnym poprzez inny zakład reasekuracji podrzędny, ustalenia środków własnych należy dokonać na poziomie każdego zakładu reasekuracji podrzędnego, który jest

podmiotem nadrzędnym co najmniej jednego zakładu reasekuracji podrzędnego. Przepisu zdania poprzedniego nie stosuje się, jeżeli zakład reasekuracji podrzędny jest uwzględniany przy ustalaniu środków własnych podmiotu nadrzędnego.

3. W przypadku gdy zakład reasekuracji nadrzędny posiada udział pośredni w zakładzie reasekuracji podrzędnym poprzez dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub dominujący podmiot nieregulowany, przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego należy uwzględnić dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub dominujący podmiot nieregulowany. W tym celu dominujący podmiot ubezpieczeniowy, niebędący zakładem reasekuracji lub zakładem ubezpieczeń lub dominujący podmiot nieregulowany, powinien być traktowany jak zakład reasekuracji lub zakład ubezpieczeń, z wymogiem wypłacalności równym zeru, przy zastosowaniu przepisów dotyczących dopuszczalności elementów na pokrycie wymogu wypłacalności.

4. W przypadku gdy zakład reasekuracji podrzędny ma siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego uwzględnia się teoretyczny wymóg wypłacalności zakładu reasekuracji podrzędnego, ustalony przy odpowiednim zastosowaniu przepisów ustawy. Za środki własne stanowiące pokrycie teoretycznego wymogu wypłacalności takiego zakładu reasekuracji podrzędnego uważa się elementy spełniające warunki uznania ich za środki własne zgodnie z przepisami ustawy, a do ich wyceny stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2013 r. poz. 330 i 613 oraz z 2014 r. poz. 768 i 1100), z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Jeżeli przepisy obowiązujące w państwie siedziby zakładu reasekuracji podrzędnego przewidują wymóg uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności reasekuracyjnej lub działalności ubezpieczeniowej oraz wymogi co do wypłacalności co najmniej porównywalne z wymogami określonymi w ustawie, przy ustalaniu środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego uwzględnia się wymogi co do wypłacalności oraz elementy na ich pokrycie zgodnie z prawem tego państwa. Jeżeli ten zakład reasekuracji podrzędny wykonuje działalność wyłącznie w zakresie reasekuracji, a w państwie jego siedziby przewiduje się regulacje wyłącznie w odniesieniu do działalności ubezpieczeniowej bezpośredniej, ustala się teoretyczny wymóg wypłacalności oraz stan posiadania elementów na jego pokrycie przy odpowiednim zastosowaniu obowiązujących przepisów tego państwa odnoszących się do działalności ubezpieczeniowej bezpośredniej.

6. Jeżeli organ nadzoru nie posiada wiarygodnych informacji dotyczących zagranicznego zakładu reasekuracji podrzędnego, a w szczególności zakładu reasekuracji lub

zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, niezbędnych do ustalenia środków własnych zakładu reasekuracji nadrzędnego, niezależnie od powodu braku tych informacji, z elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji nadrzędnego wyłącza się akcje i inne aktywa finansujące kapitały własne tego zagranicznego zakładu reasekuracji podrzędnego. W takim przypadku niezrealizowane zyski, związane z udziałem w tym zagranicznym zakładzie reasekuracji podrzędnym, nie mogą być uznane za elementy dopuszczalne na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji nadrzędnego.

§ 12. 1. Nadwyżkę albo niedobór środków własnych w stosunku do wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji nadrzędnego ustala się jako różnicę między:

- 1) sumą:
 - a) elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji nadrzędnego ustalonych z zastosowaniem przepisów § 5-11 oraz
 - b) elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji podrzędnego ustalonych z zastosowaniem przepisów § 5-11, stosownie do proporcji posiadanego udziału zakładu reasekuracji nadrzędnego w tym zakładzie reasekuracji podrzędnym, a
- 2) sumą:
 - a) wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji nadrzędnego oraz
 - b) części wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji podrzędnego, odpowiadającej proporcji posiadanego udziału zakładu reasekuracji nadrzędnego w tym zakładzie reasekuracji podrzędnym.

2. W przypadku gdy udział zakładu reasekuracji nadrzędnego w zakładzie reasekuracji podrzędnym jest pośredni, należy w pozycji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b oraz w ust. 1 pkt 2 lit. b, uwzględnić odpowiednią część elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji podrzędnego lub odpowiednią część wymogu wypłacalności zakładu reasekuracji podrzędnego, stosownie do § 4.

§ 13. 1. W przypadku krajowego zakładu reasekuracji, o którym mowa w § 3 ust. 2, którego podmiot dominujący nie podlega nadzorowi w państwie członkowskim Unii Europejskiej, ustalenie nadwyżki albo niedoboru środków własnych krajowego zakładu reasekuracji następuje z poziomu dominującego podmiotu ubezpieczeniowego niebędącego zakładem reasekuracji lub zakładem ubezpieczeń, dominującego podmiotu nieregulowanego, zagranicznego zakładu reasekuracji z siedzibą w państwie niebędącym państwem

członkowskim Unii Europejskiej lub zagranicznego zakładu ubezpieczeń z siedzibą w państwie nie będącym państwem członkowskim Unii Europejskiej.

2. Na potrzeby ustalenia nadwyżki albo niedoboru środków własnych krajowego zakładu reasekuracji zgodnie z ust. 1 podmiot wymieniony w ust. 1 traktuje się jak zakład reasekuracji lub zakład ubezpieczeń, stosując przepisy ustawy w zakresie elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności, przyjmując:

- 1) wymóg wypłacalności w wysokości zero dla dominującego podmiotu ubezpieczeniowego lub dominującego podmiotu nieregulowanego;
- 2) wymóg wypłacalności wynikający z zastosowania § 11 ust. 4 dla zakładu reasekuracji mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej;
- 3) wymóg wypłacalności wynikający z zastosowania § 11 ust. 4 dla zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej.

3. Jeżeli organ nadzoru nie posiada wiarygodnych informacji dotyczących podmiotu podrzędnego, niezbędnych do ustalenia środków własnych krajowego zakładu reasekuracji zgodnie z niniejszym przepisem, niezależnie od powodu braku tych informacji, z elementów dopuszczalnych na pokrycie wymogu wypłacalności podmiotu nadrzędnego wyłącza się akcje i inne aktywa finansujące kapitały własne tego podmiotu podrzędnego. W takim przypadku niezrealizowane zyski związane z udziałem w tym podmiocie podrzędnym nie mogą być uznane za elementy dopuszczalne na pokrycie wymogu wypłacalności podmiotu nadrzędnego.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.³⁾

MINISTER FINANSÓW

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 25 września 2009 r. w sprawie szczegółowego sposobu ustalania środków własnych krajowych zakładów reasekuracji wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej (Dz. U. Nr 173, poz. 1346), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 6 ustawy z dnia 24 kwietnia 2014 r. o zmianie ustawy o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. poz. 586).